

המעשה הוא העיקר

החדש והפצת המעיינות חוצה בחצי כדור התחתון⁹ – שייך לכל אחד ואחת מישראל¹⁰.

ב. "הימים האלה נזכרים ונעשים" – שבבוא ימי הגאולה החל מג' תמוז¹¹, בכל שנה ושנה יש להתבונן בפרשת ימים אלה, ולקבל החלטות טובות להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהרכבת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה¹².

הוספה בהפצת המעיינות לקראת י"ב-י"ג בתמוז

ג. מג' תמוז עד ימי הגאולה ד"ב-י"ג תמוז – צריך כאו"א להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל הפעולות והפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ובאופן של זריזות, ומתוך הכרה שהעולם עצמו יסייע ליהודי בעבודתו¹³.

פעולתו של ג' תמוז בעבודה

ד. כשמתעוררת שאלה או ספק, האם יש לו הכוחות הדרושים למילוי השליחות כו' אומרים לו, שג' תמוז פועל גאולה מכל השאלות והספקות כו', שישנה הבטחה ברורה ש"יהי ה' אלקינו עמנו" ואין הדבר תלוי אלא ברצונו¹⁴.

ומפורסם פרשת הדברים). וכמש"ל במק"א שאע"פ שבשעת מעשה (בג' תמוז בפעם הראשונה) לא ידעו פירוש הדברים, כיון שהיציאה מבית-האסורים היתה כדי לנסוע לעיר-מקלט כו' - הרי, לאחר כמה ימים נתברר שהיתה זו התחלה ופתיחה לגאולה לגמרי (גם מעיר מקלטו), ועד להיציאה ממדינה ההיא".

9) שם: "ועוד ועיקר - שהיתה זו התחלה ופתיחה לסדר חדש בהפצת המעיינות חוצה לאחר בוא ב"ק אדמו"ר נשיא דורנו לחצי כדור התחתון: השלימות והפצת המעיינות חוצה, היא - ע"ז שפועלים (לא רק באיזו פנה נדחת בעולם . . . אלא העיקר הוא שפועלים) למטה מטה ביותר - חצי כדור התחתון, כידוע פתגם . . . וכיון שהאפשרות לבואו של נשיא דורנו . . . ה' בעקבות המאסר והיציאה מבית האסורים, שאז התחילה ההשתלחות מכל ארבע כנפות הארץ לפעול ליציאתו ממדינה ההיא . . . נמצא, שג' תמוז הוא התחלת ופתיחת השלב החדש בהפצת המעיינות חוצה בחצי כדור התחתון".

10) ש"פ קרח, ג' תמוז תשמ"ח - התוועדות ע' 535: "והנה, כללות ענין הגאולה ד"ב-י"ג תמוז, כולל גם התחלת הגאולה בג' תמוז - שייך לכל אחד ואחת מישראל: נוסף לכך שכל עניניו (ועאכ"כ ענין עיקרי כהגאולה) של נשיא הדור שייכים לכל הדור, מכיון ש"הנשיא הוא הכל" - הרי, כל ענין המאסר והגאולה ה' על עבודתו בהרכבת התורה לכלל ישראל, היינו לא בתור איש פרטי, יחיד ומיוחד, כי אם, בתור מנהיג כלל ישראל וכפי שכתב בעל הגאולה במכתבו הידוע (לחגיגת י"ב תמוז הראשונה) - "לא אותי בלבד גאל הקב"ה ב"ב תמוז, כי אם גם את כל מחבבי תורתנו הקדושה, שומרי מצות, וגם את אשר בשם ישראל יכונה", היינו, שזוהי גאולה דכלל ישראל, כל הסוגים דבני, לא רק רוב בני, אלא כל בני ממש".

11) שם תשמ"ח ע' 541-2: "שבו מודגש (לא רק שהירידה היא צורך על, אלא יתירה מזה) שהירידה עצמה היא התחלת העלי: בעת היציאה מבית האסורים בג' תמוז דשנה ההיא, לא ידעו עדיין שזוהי התחלת הגאולה, מכיון שהיציאה מבית האסורים היתה (לא לחפשי, אלא לגלות, ובלשונו של בעל המאסר והגאולה: בו ביום (ג' תמוז) הוכרתי לצאת בגולה אל עיר מקלטי כו'. וכמודגש גם בשיתחו הידועה לפני נסיעתו לעיר מקלטו: נושאים אנו תפלה להש"ת, יהי ה' אלקינו עמנו . . . לא מרצונו גלינו וכו', היינו, שיש צורך בתפלה ובקשה נוספת מצד חומרת המצב כו'. אמנם, לאחר הגאולה ב"ב-י"ג תמוז אינלא מילתא למפרע שהיציאה מבית האסורים בג' תמוז היא התחלת הגאולה. ומה מובן העילוי המיוחד דג' תמוז הוא גם לגבי י"ב-י"ג תמוז - שרואים בגלוי שענין של גלות ("הוכרתי לצאת בגולה") הוא בזמן התחלת של גאולה. כלומר בימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז נתגלה שהמאסר (והגלות) הוא באופן של ירידה צורך עלי" (ככל המועדים הקשורים עם הצלה וגאולה), היינו, שכתוצאה שכונת ירדת המאסר, היא, שעי"ז יתוסף (לאח"י) עילוי גדול יותר (כבגד"ד, שכתוצאה מהמאסר והגאולה ניתוסף בהרכבת התורה והיהדות בכל קצוי תבל וביתר שאת וביתר עוז), אבל, ירדת הגלות כשלעצמה היא בודאי מצב בלתי-רצוי; משא"כ בג' תמוז - הרי, ההליכה לגלות היא (לא רק לצורך גאולה, אלא היא עצמה) התחלה של גאולה".

12) תשמ"ח שם ע' 535: "שעי"ז ממחרים ומרזים את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקני". וראה גם שיחת ג' תמוז תשמ"ט - התוועדות ע' 401-2: "ומזה מובן גם בנוגע לג' תמוז בכל שנה - הימים האלה נזכרים ונעשים" . . . ולכן, הרי זה הזמן המתאים לקבל החלטות טובות בכל הקשור להוספה בהפצת המעיינות חוצה ביתר שאת וביתר עוז, עד לאופן של שלימות - ע"ד ובדוגמת היחידש בהפצת המעיינות חוצה בחצי כדור התחתון, אשר התחלה והפתיחה על זה היתה בג' תמוז".

13) משיחת ב' ד"ח תמוז וש"פ קרח, ג' תמוז תנש"א - התוועדות ע' 406: "שבכל שנה ושנה (שנה כולל שינוי הזמן) מתווספת בה עלי". וראה ר"ד משיחת ש"פ קרח, ג' תמוז תנש"א: "ומזה הוראה לשני סוגי עבודה אצל יהודי: אופן הא' - שיהיה נמצא למעלה ממדידה והגבלה; ולמעלה מזה אופן הב' - שטבעו של יהודי נעשה למעלה מהטבע, כיון שזוהי יהודי הקשור עם ג' תמוז".

14) משיחת ש"פ קרח, ג' תמוז תשמ"ח - התוועדות ע' 546: "ספק כו' האם יש לו הכוחות הדרושים למילוי השליחות והפצת התורה והיהדות - אומרים לו . . . מכיון שנשיא דורנו הכיז "יהי ה' אלקינו עמנו כאשר ה' עם אבותינו", שה"גם שאין אנו יכולים להידמות לאבותינו", מ"מ ישנה הבטחה ברורה ש"יהי ה' אלקינו עמנו", ולא עוד, אלא, "כאשר ה' עם אבותינו", ולכן בודאי שניתנו הכוחות הדרושים למילוי השליחות בהצלחה ובשלימות, ואין הדבר תלוי

כ"ח סיון - בו ניצלו כ"ק אדמו"ר מה"מ והרבנית יום התוועדות והתחזקות במילוי השליחות נקבע על ידי רבים מישראל ליום התוועדות וקבלת החלטות טובות בכל הפעולות והפצת התורה והיהדות והמעיינות חוצה, וכבר ראו התוצאות מהתוועדות אלה כמעשה בפועל במשך יותר מג' שני חזקה².

ב. בודאי יהי' כך גם מכאן ולהבא, וגם בשאר המקומות, הן מצד ענין ה"חזקה", והן מצד כללות הענין ד"מצוה גוררת מצוה"³.

ג. יש להתחזק ולהוסיף ביתר שאת וביתר עוז במילוי השליחות שהטיל נשיא דורנו על כל אחד ואחד מדורנו זה לעסוק בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ובאופן שההתעסקות בהשליחות תהי' "בכל כחו", ועוד יותר מכפי כחו⁴.

ראש חודש תמוז - חודש הגאולה

התחלת ההכנה להתוועדות י"ב-י"ג תמוז - ובהוספה

א. להתחיל בהכנות להתוועדות בקשר עם חג הגאולה, י"ב-י"ג תמוז, ברוב עם הדרת מלך, כנהוג בכל שנה ושנה, בכו"כ מקומות, ובודאי יתווספו עוד מקומות, ובכל המקומות שעושים בהם את ההתוועדות - תהי' הוספה הן בכמות והן באיכות⁵.

ג' תמוז - התחלת ופתיחת הגאולה

שייכות יום זה לכל אחד מישראל ובכל שנה

א. ג' תמוז - התחלת ופתיחת הגאולה של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, גאולה ממצב דהיפך החיים ממש⁶, והתחלת ופתיחת השלב

ואת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המקלט בלבד.

1) לפרטי המאורעות ראה בארוכה קונטרס כ"ח סיון תנש"א. ראה בארוכה משיחת ש"פ שלה, כ"ח סיון תשמ"ט - התוועדות ע' 383 ואילך. 393: "שאי התחילה תנופה חדשה בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות, ע"י כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, ביסודו המוסדות המרכזיים "מחנה ישראל", "קה"ת", ו"מרכז לעניני חינוך". ושם הערה 97: יום ב' כ"ח סיון ה"תש"א, בו ניצלו כ"ק אדמו"ר שליט"א והרבנית . . . מעמק הבכא והיגיעו צלחה לארצות הברית. המו"ל. ועוד.

2) משיחת ש"פ שלה, כ"ח סיון תשמ"ט - התוועדות ע' 393.

3) משיחת ש"פ שלה, כ"ח סיון תשמ"ט - התוועדות ע' 399: "וכיון שכן, בודאי וכו'".

4) ראה ש"פ קרח תשמ"ט התוועדות ע' 405: "ועד שכל החודש נקרא כמנהג כמה וכמה מבני ישראל על שם זה "חודש הגאולה". ושם ע' 417: "וענין זה מובן גם לקטנים . . . מסבירים להם שבדורנו זה נתגלה ענין חדש בחודש תמוז ענין שהתחיל אצל חסידי חב"ד, ומזה ועד יום נמשך לכל בני גאולתו של כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, ש"הנשיא הוא הכל", ולא עוד אלא, שעל ידו נעשה ענין של נשיאות אצל כל בני". וראה ש"פ חוקת-בלק, י"ב תמוז, תשמ"ט - התוועדות ע' 12. וש"פ קרח, אדר"ח תמוז תש"ג - התוועדות ע' 380. וראה שם ע' 384. ועוד.

5) ש"פ קרח תש"ג - התוועדות ע' 383: "בעמודו בראש חודש תמוז, הרי כעת גם הזמן המתאים להזכיר שיתחילו וכו'".

6) ש"פ קרח, ג' תמוז תשמ"ח הערה 77 - התוועדות ע' 543: "יום השלישי בחודש, וי"ל דשייך להעילוי ד"שלישי" ש"הוכפל בו כי טוב", הדגשת הענין (דיום) טוב. ולהעיר, שגם י"ז תמוז (שקביעותו בימי השבוע באותו יום שבו חל ג' תמוז) בגימטריא טוב, היינו שה"טוב" דג' תמוז מגלה את ה"טוב" ד"ז תמוז וכו'".

7) להעיר מש"פ קרח, ג' תמוז תשמ"ח - התוועדות ע' 535-6: "מכיון שבג' תמוז היתה התחלת הגאולה גם ד"ב-י"ג תמוז, מסתבר לומר, שיש בה עילוי בענין מסויים גם לגבי הגאולה ד"ב-י"ג תמוז". ובהערה 9: "כמודגש גם בפרשת הגאולה כפשוטה - שהגאולה מואסר ב"ג תמוז היא (בכמה פרטים) הצלה גדולה יותר מהגאולה מגלות דעיר המקלט ב"ב-י"ג תמוז".

8) משיחת ג' תמוז תשמ"ט - התוועדות ע' 401: "כפי שהי' הקס"ד הראשון, ואח"כ היו כמה שינויים בזה, עד להגאולה דיציאה מבית-האסורים שהיתה בשלישי בתמוז (כידוע

ידי בעל הגאולה, ובמילא, גם על ידי החסידים ההולכים בעקבותיו) כ"יזמא אריכתא"²¹.

פתיחת ימים אלה באופן ד"פתיחין בברכה"

ב. [בתשמ"ח אמר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח] התחלת ופתיחת ימי הגאולה ד"כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, י"ב-י"ג תמוז, בשנה זו צריכה להיות בהתאם להכלל ש"פתיחין בברכה" – "גוט יום טוב"²², ומצוה לומר "גוט יום טוב" לכל אחד ואחת מישראל, גם ליהודי אשר בשם ישראל יכונה, לו ולבני ביתו כו"²³.

ג. "הימים האלה נזכרים ונעשים", שהמאורע כולו, על כל חלקיו ופרטיו, כולל גם האנשים שהשתדלו בזה כו', הוא באופן ד"נזכרים", זכרון חזק, ועד שפועל גם בנוגע למעשה בפועל, "נעשים"²⁴.

ד. יש לעורר ע"ד ההכנות המתאימות לחגיגות ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז בכל מקום ומקום, כולל ובמיוחד – קבלת החלטות טובות להוסיף ביתר שאת ויתר עוז בכל עניני יהדות, תורה ומצוותי, ובפרט בהפצת המעיינות חוצה [החל מלימוד תורתו של בעל הגאולה, מאמריו ושיחותיו כו' ובפרט אלו שיצאו-לאור לאחרונה]²⁵.

לימוד המאמר ד"ה "עשרה שיושבים ועוסקים בתורה"

ה. ללמוד המאמר עשרה שיושבים ועוסקים בתורה [אנשים נשים וטף], שכן, הדפסת מאמר זה והפצתו לחגיגת י"ב תמוז הראשונה, מהוה הוראה נצחית ללמוד מאמר זה בימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז בכל שנה ושנה"²⁶.

שגם בשורת הגאולה (בדבור) לא היתה בכל התוקף הרשמי ועד שה' יכול להיות שינוי שלא בערך כלל באופן שאינו למעלייתא כו', ולכן, מודגש יותר שיעקר הגאולה היא כשהדבר בא בפועל ממש, ב"ג תמוז. ומהו מובן גם בנוגע ללימוד ההוראה מימי הגאולה – שצריך להיות מודגש הן העילוי והתחלת ופתיחת הענין ד"ב תמוז, כולל גם הענין דיום ההולדת, והן העילוי דסיום וגמר הענין בפועל ממש, שבזה מודגש יותר שהלימוד וההוראה צריכים לבוא במעשה בפועל, "המעשה הוא העיקר", ובאופן ששניהם באים יחדיו – שהרי, ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז חוברו יחדיו (ע"י בעל הגאולה, ובמילא, גם הע"י החסידים ההולכים בעקבותיו) כ"יזמא אריכתא"²⁷.

22) משיחות ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז תשמ"ח - התועודיות ע' 4: "ברכה זו אמורה לכל אלו הנמצאים כאן, לכל אלו השומעים את הדברים, ולכל אלו שימסרו ויגיעו אליהם הדברים, ולכל עם ישראל, לכא"א ולכולם יחדיו - כדברי בעל הגאולה במכתבו לחגיגת י"ב תמוז בפעם הראשונה, לפני ששים שנה: "לא אותי בלבד גאל הקב"ה ב"ב תמוז, כי אם גם את כל מחבבי תורתנו וק"י, שומרי מצוה, וגם את אשר בשם ישראל יכונה", שלכן, מצוה".

23) תשמ"ח שם ע' 10 הערה 35: "להעיר, שכל הענינים הקשורים ליהדות הם באופן ד"נזכרים ונעשים", כלומר, גם מאורע שאירע לפני ריבוי זמן, ובנדר"ד, יותר משישים שנה, ה"ה באופן ש"הימים האלה נזכרים ונעשים" שהמאורע וכו". ושם ע' 10: ". פרשת המאמר והגאולה הקיפה ואיחדה את כל הסוגים שבישראל - לא רק אלו שהיו בד' אמותיו של בעל המאמר והגאולה, ולא רק במדינה ההיא, אלא בכל המקומות בכל החוגים וכו' - הן בנוגע לשמחת הגאולה, והן בעת המאסר, בנוגע להשתדלות בפעולות ההצלה בדרכי הטבע, (הערה 34: דאף שהגאולה היתה נס גלוי, מ"מ, ה' צורך גם בפעולה והשתדלות בדרך הטבע) כידוע ומפורסם. ועד כדי כך, שאחד מראשי המתעסקים בפעולות ההצלה ה' דוקא יהודי שלא היתה לו שייכות (לכאורה) לבעל המאמר והגאולה - יהודי שהי במדינה אחרת, בחוג אחר, ובהנהגה אחרת לגמרי מזו של בעל המאמר והגאולה - יהודי אשר בשם ישראל יכונה, ואעפ"כ ה' הוא אחד מראשי המתעסקים בפעולות ההצלה כו' - יה' זכרו ברך".

ולהעיר מש"פ חוקת-בלק, חג הגאולה י"ב תמוז תשמ"ט - התועודיות ע' 15: "ויש להוסיף, שגם בהשתדלות אצל שרי המלוכה לשחרורם של רבינו הזקן וכל"ק מ"ח אדמו"ר, ה' חלק גדול ועיקרי לאומות העולם, אשר, כ"כ מהם השתדלו ופעלו לגאולתם, כידוע בדברי הימים ההם".

ולהעיר מליל ט"ו תמוז - ב"חידות" תשמ"ט - התועודיות ע' 24: "גם אוה"ע נטלו חלק בגאולתו של כל"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו, כמסופר בקונטרס המאסר והגאולה, ועוד יותר - בדברים שבעל-פה, הן הענינים שנתפרסמו כבר (אם כי לא בדפוס, מאיזו סיבה שתה"ל), והן הענינים שלא נתפרסמו עדיין".

24) ש"פ חוקת-בלק, חג הגאולה י"ב תמוז תשמ"ט - התועודיות ע' 12.

25) ש"פ חוקת תש"נ - התועודיות ע' 409.

26) משיחות ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז תשמ"ח - התועודיות ע' 13: "בודאי ישנם כאלו שכבר למדוהו, וימשיכו בזה, ויפעלו גם על אחרים (האנשים והנשים והטף) שמהם יראו וכן יעשו, ועאכ"כ אלו משיבה שונה ומשונה לא למדו עדיין מאמר זה - שתדלו ללמודו במשך ימי הגאולה, וכאמור, ללמודו ברבים, בעשרה".

ביום ראשון ח' תמוז תש"נ חילק כל"ק אדמו"ר מלך המשיח לאנשים נשים וטף, המאמר "עשרה שיושבים" תרפ"ח.

ה. בימי הגאולה, החל מג' תמוז, הרי בודאי ובודאי שיש לנצל ימים אלו להתעוררות וחיזוק כו', כולל גם – התועודיות דכמה וכמה מישראל אנשים נשים וטף, אנשים בפני עצמם והנשים בפני עצמם, באופן של צניעות"¹⁵.

הכנות ל"ב י"ג תמוז

ו. יש לעורר ע"ד ההכנות המתאימות לימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז, בימים שלפני זה החל מג' תמוז, והימים שלאחריו, ובפרט ימי הקריאה (וימי הכניסה), ועאכ"כ ביום השבת, "לקבעו ליום התועדות כו"¹⁶.

לנגן ה"קלאץ-ניגון" "פרה בשלום נפשי"

ז. [בהתועדות שהתקיים בהעשירי לחודש הגאולה¹⁷, אמר:] ולפלא הכי גדול – שלאחרי שכל אחד ואחת (הגדולים עם הקטנים) אמר הפסוק "פרה בשלום נפשי" ביום זה¹⁸, ממגנים כמה וכמה ניגונים, ולא עולה על דעתו של אף אחד לנגן ה"קלאץ-ניגון": "פרה בשלום נפשי", ועל כל פנים – ישתדלו לחטוף ("אריינכאפן") ולנגן בסיומה של ההתועדות¹⁹.

י"ב-י"ג תמוז - חג הגאולה

א. ידוע בפרשת הגאולה ש"ביום השלישי י"ב תמוז, הודיעו לו מבית הפקידות כי חושפה ניתנה לו, ותעודת החופש תנתן לו מחר ביום י"ג תמוז"²¹, היינו, שהגאולה היתה במשך שני ימים, וחוברו יחדיו (על

אלא ברצונו של כל אחד ואחת". בענין ביטול ענינים של ספק וכו' בקשר לעבודת השליחות, ראה בארוכה ש"פ שמות תשמ"ח התועודיות ע' 215-6. ועוד.

15) תשמ"ח שם ע' 554: "ע"י מחיצה שאינה מפסקת, ח"ו, אלא אדרבה, פועלת אחדות אומית". להעיר משיחת ג' תמוז תשמ"ט - התועודיות ע' 401: "אע"פ שהתועדות העיקרית דחג הגאולה נערכת בימים י"ב-י"ג תמוז, שבהם היתה הגאולה בפועל (גם מעיר מקלטו), הרי, ההתחלה והפתיחה היא, כאמור, בג' תמוז וכו'".

16) תשמ"ח שם ע' 543-4: "בעמדנו ביום הש"ק ג' תמוז . . . ובלשונו של בעל המאמר והגאולה: "לקובעו ליום התועדות והתעוררות לחיזוק התורה והיהדות בכל אתר ואתר לפי ענינו".

17) ש"פ חוקת תשמ"ח - התועודיות ע' 575-6: "ישנו ענין נוסף בקביעות דשבת זו (השבת בין ג' תמוז ל"ב-י"ג תמוז) ביום העשירי דחודש הגאולה – שבשיעור תהלים דיום העשירי בחודש נאמר הפסוק "פרה בשלום נפשי", השייך לענין הגאולה".

18) שם: "ולא עוד, אלא, שאמירתו היתה "כאילו אמרם דוד מלך ישראל בעצמו", כפי שמבקשים בתפלת ה"יהי רצון" שלאחרי אמירת תהלים, אשר, עצם הבקשה על זה מוכיחה שאין זה בגדר של נס - ולאחרי כל אריכות הדבור באופן "אז מ'רייסט זין אויס די הארץ" אודות עניני הגאולה - מנגנים וכו'".

19) שם: "לפני תפלת מנחה וקרה"ת כו' והעיקר, שמהדיבור והניגון נזכה תיכף ומיד (עוד לפני סיומה של ההתועדות) להקים בפועל - שיה' (כ"ק אדמו"ר שליט"א התחיל לנגן) "פרה בשלום..."

20) מוח ע' 7:8 - "כידוע בפרשת הגאולה ש"ביום השלישי י"ב תמוז, הודיעו לו מבית הפקידות כי חושפה ניתנה לו, ותעודת החופש תנתן לו מחר ביום י"ג תמוז" (מפני שביום השלישי י"ב תמוז ה' בית הפקידות סגור באופן רשמי), היינו, שהגאולה היתה במשך שני ימים, התחלת הגאולה י"ב תמוז, וסיומה בפועל ממש ב"ג תמוז.

ויש בזה מה שאין בזה: ב"ב תמוז מודגשת המעלה **התחלת ופתיחת** ענין הגאולה. ועוד ענין עיקרי ב"ב תמוז יום ההולדת של בעל הגאולה, אשר, ביום זה מזלו גובר.

וב"ג תמוז היתה הגאולה בפועל ממש, כשקבל "תעודת החופש" באופן רשמי, שכן, דבר בלתי-רשמי (ובפרט באותה מדינה בימים ההם) ב"ב תמוז - בר-תוקף כו', [הערה 24: ומזה מובן שגם בשורת הגאולה (בדבור) לא היתה בכל התוקף הרשמי] ועד שה' יכול להיות שינוי שלא בערך כלל באופן שאינו למעלייתא כו', ולכן, מודגש יותר שיעקר הגאולה היא כשהדבר בא בפועל ממש, ב"ג תמוז.

ומזה מובן גם בנוגע ללימוד ההוראה מימי הגאולה – שצריך להיות מודגש הן העילוי דסיום וגמר הענין בפועל ממש, שבזה מודגש יותר שהלימוד וההוראה צריכים לבוא במעשה בפועל, "המעשה הוא העיקר", ובאופן ששניהם באים יחדיו – שהרי, ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז חוברו יחדיו (ע"י בעל הגאולה, ובמילא, גם הע"י החסידים ההולכים בעקבותיו) כ"יזמא אריכתא"²⁷.

21) מוח ע' 7:8 - "מפני שביום השלישי י"ב תמוז ה' בית הפקידות סגור באופן רשמי), היינו, שהגאולה היתה במשך שני ימים, התחלת הגאולה י"ב תמוז, וסיומה בפועל ממש ב"ג תמוז. ויש בזה מה שאין בזה: ב"ב תמוז מודגשת המעלה **התחלת ופתיחת** ענין הגאולה. ועוד ענין עיקרי ב"ב תמוז יום ההולדת של בעל הגאולה, אשר, ביום זה מזלו גובר.

וב"ג תמוז היתה הגאולה בפועל ממש, כשקבל "תעודת החופש" באופן רשמי, שכן, דבר בלתי-רשמי (ובפרט באותה מדינה בימים ההם) לא ה' בר-תוקף כו', [הערה 24: ומזה מובן

יב. [בהתועדויות אלו] יתעוררו ויקבלו החלטות טובות בנוגע לכל העניינים [האמורים לעיל], ומה טוב – שבכל א' מהתועדויות אלו יהיו שלש החלטות טובות³⁵, בג' הקוין דתורה תפלה וגמ"ח, וכי"ב³⁶.

הצעה חדשה - התעוררות ע"י כתיבת ג' דברים טובים שנעשו

יג. [בתשמ"ח הציע כ"ק אדמו"ר מה"מ] הצעה חדשה³⁷ – שכל הרוצה³⁸ יכתוב ע"ג פתקא מיוחדת דבר דתו, ומה טוב – ג' דברים ודשים שעשה במשך השנה³⁹, [מעשים בפועל ממש שנעשה הוא⁴⁰], ברוחו של בעל הגאולה [למסור על האוהל של בעל הגאולה⁴¹].

יד. תכליתו ומטרתה של הצעה זו⁴³ – לעורר את אלו שכל העניינים שעד-עתה לא פעלו עליהם ("עס האט זיי ניט דערנומען"), רחמנא ליצלן, שכולי האי ואולי יתביישו מעצמם שאינם יכולים למלא הצעה פשוטה זו⁴⁴!

(35) ש"פ חוקת-בלק, י"ב תמוז הערה 99 שם: "להעיר מפס"ד הרמב"ם שאפילו ע"י מצוה אחת", "הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרס לו ולהם תשועה והצלה", ועאכ"ז שלש פעולות טובות, ובצירוף הפעולות דברים מנב"י.

(36) שם ע' 12. וראה שיחת מוצאי י"ג תמוז תשמ"ט - התועדויות ע' 18: "ומה טוב ומה נעים - שבכל יום מג' הימים (שבהם ימשיכו ההתועדויות דימי הגאולה) יקבל כל אחד ואחת על עצמו ג' ענינים, ג' פעמים ג', ככל הרמזים שיכולים לומר בזה, אפי' יאמרו רמז ללא יסוד, כיון שעל"י יתוסף בעניני טוב וקדושה, בכל ג' הקוין תורה עבודה וגמ"ח כולל גם כפי שכל אחד מהם כולל ג' קוין, ג' פעמים ג' כ"ל".

(37) משיחות ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז תשמ"ח - התועדויות ע' 5: "ועד"ז בנוגע לכללות ענין הגאולה (הקשורה עם ברכת הגומל דארבעה צדדים להודות, שסימנם "חיים") שבבוא ימי הגאולה דשנה חדשה צריך להיות חידוש בכל עניני הגאולה באופן של חיים חדשים, כלומר, אף שגם ברגע שלפני ימי הגאולה ה' אצלו תוקף החיות, הרי, ברגע ההתחלת ימי הגאולה ניתוסף חידוש באין-ערוך, על כדי כך שנחשב ל"חיים" לפי ערך המצב שלפניו... ולכן, כדאי ונכון לקשר זה עם דבר חדש בנוגע למעשה בפועל.

ובתקדמה - שראויים במחשש שגם לאחר אריכות הדיבור איכות הדיבור מיקרות הלב כו' (מ'רעדט זין אויס די הארץ), לא יודעים (או שעושים עצמם כלא יודעים) מה צריכים לעשות בפועל ממש, מכיון שלא פירשו באופן ברור, "קמץ אלף א", עד שאין מקום לספק בדבר. ולכן באים בזה בהצעה חדשה באופן מפורט בנוגע למעשה בפועל - שכל הרוצה וכי".

(38) שם: "לא באופן של הכרח, כמובן, כי אם, ברצון הטוב, ומתוך שמחה טוב לב".

(39) שם: "מ"ב-י"ג תמוז דשנה שעברה עד י"ב י"ג תמוז דשנה זו".

(40) תשמ"ח שם ע' 6: "לא רק מחשבה טובה, או דיבור טוב, נתינת עצה לזולת, עד לפעולה שהזולת יעשה מעשה בפועל, אלא מעשה בפועל שעשה הוא".

(41) תשמ"ח שם: "ובנוגע לפועל: כאלו יכתוב ג' דברים חדשים שעשה במשך השנה, ויחתום שמו ושם אמו ושם משפחתו, ויכניס בתוך מעטפה מיוחדת (מבלי לערב בה ענינים נוספים), וירשום ע"ג המעטפה שמו ושם משפחתו (כדי שיהי' קל למיין ולדעת ממי נתקבל וממי לא נתקבל), ויצייץ גם ח' גזול, ר"ת "חדש", שידעו שתוכנה של המעטפה הוא בנוגע לדברים חדשים, וגם ר"ת "חשאי", מכיון שתוכנה ישאר באופן חשאי, שנועד אך ורק למסור על האוהל של בעל הגאולה".

(42) תשמ"ח שם. וראה ש"פ ואתחנן תשמ"ח - התועדויות ע' 157: "וזוהו א' הטעמים לבקשה והצעה (בימים שלפניו), וגם בימים האחרונים בקשר לכינוס השלוחים) שיכתבו ג' פעולות טובות שעשו במשך השנה החולפת כדי לעורר ולזרז עשיית החשבון צדק בנפשו ומפעולות במילוי השליחות והפצת התורה והיהדות והמעיינות חוצה כדי לקרב את הגאולה, כשיצטרך לכתוב (לא רק לעצמו, אלא למסור לבשר ודם) אלו הם הפעולות הטובות שעשיתי, ואז יראה ויוכח בעצמו (ללא צורך לשאול אצל ה"רב" שלו עשה לך רב") האם יש לו עוד מה להוסיף..." ושם הערה 120: "להעיר מנהגת כמה בעלי מוסר שהי' להם פניקס מיוחד שבו היו כותבים המעשים טובים כו', ואף שאין זה דרכם של חסידים, שאינם זקוקים שה' פנקס' יזכיר להם, אלא זוכרים בעצמם כו', מ"מ, יש מקום לכך באופן חד-פעמי (כשרואים בעצמו שיש צורך בכך כו'), כדי לעורר ולזרז עשיית החשבון צדק".

ושם ע' 166: "ובפרט לאחר שהגיעו ידיעות כו' מאלו שאינם ידידים כו', - (כ"ק אדמו"ר שליט"א חייק, ואמר): ידוע שבעניני שידוכים לא סומכים על הביורר אצל היידיים של המבורים, כי, בהם לא יכולים לדעת בוודאות כל האמת כו', אלא מבררים אצל אלו שאינם ידידים, וכשמועמים מהם רק מעלות אזי יודעים שזוהי "כלה נאה וחסדה" (לא רק לשיטת ב"ה, אלא) גם לשיטת ב"ש!

ויש להניח שכונתם (של אלו שאינם ידידים) היתה רצוי' כדי שיעוררו אותם לעסוק במילוי השליחות כו'.

ולכן, הוחלט לשאול **אצלם** שידווחו **הם בעצמם** על ג' פעולות טובות שעשו במשך השנה החולפת. וכשתקבל המענה מהם על הפעולות הטובות לאחר שבחרו ברואי את הפעולות הטובות והמשובחות ביותר נקוט בלשון המעטה ונאמר שלא נראה שהי' צורך במשך זמן של שנה שלמים כדי לבצע פעולות אלו!...

זאת ועוד: בהמקנה של ראש המשפחה יכולים לשער את המצב אצל שאר בני המשפחה, שהרי, לקטנים מספיק לעשות חלק בלבד ממה שעושים הגדולים, ובמילא, יכולים לשער מה שנשאר כבר לאחר סדר ההשתלשלות עד שמגיעים לקטן שבמשפחה?

(43) תשמ"ח שם ע' 6: "שבדואי אינה כדי להביא לידי גאוה וישות וכי"ב".

(44) תשמ"ח שם: "נשיא דורנו, ל"ק מ"ח אדמו"ר, האט זיך אויסגעגעסן די הארץ" ומסר נפשו ושיקטו בעניני העבודה במעשה בפועל, ואילו הוא אינו יכול להמציא מתוך תקופה של שנה שלמים מה מעשים שעשה בפועל ממש ברוחו של בעל הגאולה!

ו. הנ"ל יהי' באופן דלימוד ברבים, כמובן מתוכן כללות המאמר והמכתב שרצונו וחפצו של בעל הגאולה שילמדוהו ברבים דוקא, באופן ד"עשרה שיושבים ועוסקים בתורה"²⁷.

ז. בלית ברירה יכולים להסתפק גם בלימוד בפחות מעשרה, עד ללימוד ביחיד, אמנם, מובן וגם פשוט, שלכתחילה יש להשתדל ככל האפשרי שיהי' הלימוד בעשרה דוקא²⁸.

עריכת ההתועדויות ב"ב-י"ג תמוז עד ט"ו בתמוז

ח. ההתועדויות [צ"ל] בסדר מסודר, וביחד עם זה תהי' בזה גם המעלה שלמעלה מסדר. ומובן שצריך להיות הקפדה בענין ההגבלה בשתייה, הגבלה הקשורה עם ענין שלמעלה ממדידה והגבלה²⁹.

ט. [בתנש"א אמר] לעשות גם את כל ההכנות המתאימות לסדר התועדויות בקשר עם חג הגאולה בכל מקום ומקום ביום המתאים לפי תנאי המקום – ביום ד"ב תמוז, או י"ג תמוז, או בשני הימים, או גם – בימים שלאחר זה, ובפרט ביום השבת [ראה לקמן אות יא, ית]³⁰.

י. והתועדויות שבהן כמה וכמה מישראל מתאספים יחדיו, ואיש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק – בקבלת החלטות טובות והוספה בכל עניני יהדות, תורה ומצוותי, והפצת המעיינות חוצה³⁰.

יא. [בתשמ"ט אמר] בודאי יצלו³¹ ימי סגולה אלה – י"ב תמוז, עד לט"ו תמוז³², שבו "קיימא סיהרא (דחדש הגאולה) באשלמותא", שלמות הגאולה³³, שלשה ימים, "בתלת זמני הוי חזקה" – לערוך ולהמשיך בהתועדויות דימי הגאולה [וראה לקמן אות ית]³⁴.

(27) תשמ"ח שם ע' 13. וראה ש"פ חוקת תש"ג - התועדויות ע' 409: "ומתחיל מההוספה בשיעורי תורה ברבים (ובפרט בתורתו של בעל הגאולה) באופן ד"עשרה שיושבים ועוסקים בתורה" (כמודגש בהמאמר (והמכתב) דבעל הגאולה לחגיגת י"ב תמוז הראשונה, שבדואי ילמדוהו), כמדובר באריכה בתקופה האחרונה".

(28) משיחות ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז תשמ"ח - התועדויות ע' 13: "ולאילו מהשומעים את הדברים (ובפרט במקומות חרוקים - ע"י ה"הוקאפ" וכי"ב) שיטענו, אך יוכלו עתה, באמצע הלילה, לקבץ עוד תשעה אנשים כדי ללמוד עמהם מאמר חסידות? ובפרט - ממששים לטעון - שהלימוד צריך להיות לא רק בפסוקים מתושב"כ שהובאו במאמר, אלא גם לימוד תוכן המאמר, ותושב"פ (שצ"ל באופן של הנבה והשגה דוקא), עד לפנימיות התורה, ולכל ראש לימוד ה'מוסר-השכל' ב'החי יתן אל לבו! המענה לזה - שלאחרי ההתחלה ד"עשרה שיושבים ועוסקים בתורה", ממשך, "ומנין אפי' חמשה כו', ומנין אפי' שלושה כו', ומנין אפי' שנים כו', ובכרתך", שמה מובן, שבליה ברירה יכולים להסתפק גם בלימוד בפחות מעשרה, עד ללימוד ביחיד. אמנם, מובן וגם פשוט, שלכתחילה יש להשתדל ככל האפשרי שיהי' הלימוד בעשרה דוקא, כמובן מתוכן כללות המאמר והמכתב שרצונו וחפצו של בעל הגאולה שילמדוהו ברבים דוקא, באופן ד"עשרה שיושבים ועוסקים בתורה".

(29) ראשי דברים ש"פ חוקת תשנ"א: "כאן המקום לעורר ע"ד ארגון התועדויות בסדר מסודר... ישנם אמנם כאלו שנקראים "שפיץ-חב"ד", ולכן הם חושבים שהגבלות אלו לא נאמרו נאמרו בנוגע אליהם (ע"ז אומרים להם - דוקא משום שהוא חושב שההגבלות לא נאמרו בנוגע אליו, לכן הכוונה בדברים היא דוקא אליו! ומה שהוא טוען שהוא "שפיץ-חב"ד" - הרי ראשית, זהו ספק אם הוא "שפיץ-חב"ד"; ושנית - לא זהו ענינו של "שפיץ-חב"ד"; ענינו של "שפיץ-חב"ד" אמיתי הוא - הוספה בהפצת המעיינות חוצה, שהוה ה"חוקה חקקתי, גזירה גזרתי, ואין לך רשות להרהר אחריה" דרבותינו ונשיאנו, בין אם הוא מבין זאת ובין אם לאו?"

ש"פ חוקת תשנ"א - התועדויות ע' 442.

(30) וראה שיחת מוצאי י"ב תמוז תשמ"ח - התועדויות ע' 18: "וכדאי ונכון ביותר להוסיף ולהמשיך ההתועדויות דימי הגאולה במשך שלוש ימים - החוץ המשולש" - עד לט"ו תמוז, שבו "קיימא סיהרא באשלמותא", השלימות חודש תמוז וימי הגאולה שבו. ויש להוסיף בהעליו חמשה עשר בתמוז - שנוסף על השלימות דמנין ימי הלבנה (קיימא סיהרא באשלמותא), יש גם השלימות ד"חמה", כיודע שתוקף החמה בתקופת תמוז מורה על תוקף הגילוי ד'שמש (ומגן) הוי' (אלוקים)".

(31) ש"פ חוקת-בלק, י"ב תמוז, תשמ"ט הערה 95 - התועדויות ע' 12: "כולל גם היום שיבתיים - י"ד תמוז ואדרבה - יש מעלה בג' הימים י"ג י"ד וט"ו תמוז, שלהיותם ימי המעשה, יכולים לפעול בהם ביתר שאת וביתר עוז, גם באופנים שאי-אפשר לעשותם ביום השבת". וראה שיחת מוצאי י"ג תמוז תשמ"ט - התועדויות ע' 19: "ובפרטיות יותר - בנוגע להתועדויות במשך ג' ימים: נוסף על ההתועדויות דיום השבת קודש י"ב תמוז, יש להמשיך בהתועדויות במשך ג' ימים לאחר השבת - י"ד תמוז, י"ד וט"ו תמוז, אשר, בג' הימים שלאחרי השבת יש מעלה לגבי ג' הימים שבהם כולל גם יום השבת (י"ב תמוז, י"ג תמוז וט"ו תמוז, ללא י"ד תמוז), כיון ששלשתם ימי החול, ויכולים להוסיף גם בהענינים שאי-אפשר לעשותם בשבת, כמו, צדקה בממון, וכן ההשתתפות עם כו"כ מישראל (לשמחם וכו') שנמצאים ברחוק מקום, על ידי הטלפון וכי"ב".

(33) ש"פ חוקת-בלק, י"ב תמוז הערה 97 שם: "להעיר, ששלמות הגאולה היא לאחר שחזר

בלית - בט"ו תמוז, שאז יכול לברך ברכת הגומל".

(34) ש"פ חוקת-בלק, י"ב תמוז הערה 99 שם.

טו. כל⁴⁵ האמור שייך לאנשים נשים ואפילו לטף שלא עושים זאת בתכלית השלימות ד"לשמה", העיקר הוא, שמביאים את הטף למצב שגם הם יוכלו לכתוב שבמשך השנה, המציאו לבעל הגאולה ג' מעשים בפועל ממש⁴⁵.

טז. כדאי לפרסם כל זה ולהשתדל לפעול ענין זה אצל עוד יהודים, אנשים נשים וטף⁴⁶. אשר נוסף להתועלת שבזה שיוכלו לראות מה פעלו אישית, הרי זה יזרו גם, שבשנה הבאה יסיפו עוד יותר בעשיית דברים חדשים בכל הפעולות הנ"ל⁴⁷.

חיזוק עניני י"ב-י"ג תמוז בקשר לס"ג שנה
 יז. [בתש"נ אמר] בקשר עם שנת הס"ג מחג הגאולה י"ב-י"ג תמוז, ומיום הולדת המאה ועשר דנשיא דורנו⁴⁸ – כדאי ונכון ביותר: (א) להוסיף בנתינת הצדקה במספר של מאה ועשר (ובמספר של ס"ג), פרוטות וכיו"ב⁴⁹.

יח. (ב) להמשיך בכל מקום ומקום את ההתועדויות דחג הגאולה בי"ד [אסרו חג⁵⁰], ט"ו וט"ז תמוז, ובתקוה חזקה שי"ז תמוז יהפך לששון ולשמחה ולמועדים טובים [ראה לעיל אות ט ואילך]⁴⁹.

ואין צורך לפרט אלו מעשים הם לפי רוחו של בעל הגאולה - מכיון שכא"א יכול לשער זאת בעצמו, ובחירו את בעל הגאולה - הן אלו שזכו להכירו בעצמם כו', או ששמעו אודותיו והכירוהו ומתורו, מאמרו ושיחותיו, שבהם הכניס את עצמותו [כשם שהקב"ה הכניס את עצמותו בתורה, כמאמר "אנא נפשי כתבית יבית", וע"ז ב"צדיקים (ש)דומין לבוראם"], ובמילא, יכולים לשער אלו מעשים הם לפי רוחו של בעל הגאולה (לאו דוקא במוסדות שלו, אבל, לפי רוחו), שעליהם מסר נפשו כו', ותבע במאמרו ושיחותיו שיעסקו בהם באופן שיחדרו את כל מציאות האדם, כולל ובמיוחד - מעשים לפי רוחו של בעל הגאולה בקשר ובשייכות לגאולתו, אשר, כדבריו, "לא אותי בלבד גאל הקב"ה . . כי אם גם את כל כו' וגם את אשר בשם ישראל יכונה", ועאכ"כ תלמידיו ותלמידי תלמידי וההולכים בדרכיו כו'.

(45) תשמ"ח שם ע' 6:7 - "להוסיף, שע"פ הידוע גדול מסירת נפשו של בעל הגאולה עבור כא"א מהאנשים והנשים והטף - הרי, מובן וגם פשוט, שכל האמור וכו'".

(46) משיחות ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז תשמ"ח התועדויות ע' 7: "ואם יש צורך בבקשת מחילה על ההתערבות כו' מבקשים מחילה בכל ד' חלקי הנפש, אבל, העיקר שהדבר יבוא לידי מעשה בפועל, כולל גם להשתדל לנפוש ענין זה אצל עוד יהודים, אנשים נשים וטף, ותבוא עליהם ברכה . . על כל האנשים והטף שיעסקו לפעול ענין זה גם אצל אחרים ברכת ה', מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, ולא רק באופן של שחר, "לפום צערא אגרא", אלא גם באופן של צדקה, לפי הישג די הנותן, הקב"ה".

(47) ש"פ חוקת תשמ"ח התועדויות ע' 567.

וראה ש"פ אהתחנן תשמ"ח התועדויות ע' 166: "ועד"ז בנוגע לכא"א שכאשר עושה חשבון צדק בנפשו, כמו בליל ששי (כידוע המנהג שאז ערים מאוחר יותר, ובפרט החל מחשבון עשר באב ואילך), די לו לעיין ב"העתק" שהשאיר אצלו (ממכתבו ע"ג ה' הפעולות הטובות), ושוב לא יצטרך להאריך בחשבון צדק! והעיקר שע"ז יתעוררו להוסיף בכל הפעולות, ופשוט, שאין להסתפק בהוספה לפי ערך מה שעשו עד עתה, כפלים ממה שעשו עד עתה שלא יחא חוטא נשכר... אלא, לכל לראש יש להשלים החסרון, ואז, להוסיף עוד יותר".

(48) ראה ש"פ בלק תש"נ התועדויות ע' 13: כל דבר ה"ה בהשגחה פרטית, ובפרט מאורע, ומאורע כללי כיום הולדת של נשיא בישראל (כאשר יודה נשמנו כדי למלאות את שליחותה למטה), אשר "הנשיא הוא הכל", במילא מובן שהחידוש ביום ההולדת דשנה זו (יום הולדת המאה ועשר), פועל ענין חדש וע"ז מתחיל שלב ותקופה חדשה ב"מזלו גובר" (של העבודה והשפעה ובעל יום ההולדת, ו"בתר רישא גופא אזיל"). ושם ע' 20-1: "זוה נותן כח ליהודי לכל יהודי שבמעמד ומצב ד"רחוב העיר", יעמיד את עצמו במצב של גאולה למעלה מכל המניעות ועיכובים של גלות, וייקיים תומ"צ ובהוספה (יוסף) ללא כל הפרעות, בידועו שהוא "מלך", ומלך הוא בעל-הבית על כל מדינתו סביבתו, הוא יכול לעבוד ויגבד את הקב"ה בלי בלבולים, ולגלות בכל העולם כולו את מלכותו ית' "ה' ימלך לעולם ועד".

ונוסף לעבודת היהודי בזה, הוא מקבל ע"כ גם כוחות וברכת מהקב"ה, שאצלו אצל כל יהודי, הן בחוץ לארץ ועל אחת כמה וכמה בארץ הקודש ית' שלום ושלוה בחייו בפרטים וחייו הכלליים, בכדי שיוכל ללמוד תורה ולקיים מצוות מתוך מנוחת הנפש ומנוחת הגוף, ולגלות מלכותו ית' בכל העולם. וי"ב תמוז שנה זו, יום הולדת המאה ועשר של יוסף שבודרו, מקבל כל יהודי כחות חדשים בהעבודה ה"ל, שהעבודה תעשה באופן של פעולה נמשכת, "וירא לאפרים ע"ש הפרני אלקים בארץ עניי בני שלשים גו", להעמיד תלמידים ותלמידי תלמידים, והעמידו תלמידים הרבה, דורות ודורי דורות של יהודים עוסקים בתורה ומצוות" בני שלשים, בני רבעים. ועוד והוא העיקר שעל-ידי העבודה באופן ה"ל (מלכות יוסף), שמעמיד עצמו במצב של גאולה הוא מגלה איך שהדור האחרון בגלות נעשה מיד דור הראשון של גאולה . . כדאי תמיד לקשר החלטה כללית עם הוראה פרטית, שאז בטוחים כי זה יצא אל הפועל. עיין עם בארובה, ע"ד החידוש דמאה ועשר שנים, וס"ג שנה.

(49) תש"נ שם 21.

(50) עיין בראשי דברים מיחידות כללית לאורחים שי', י"ד תמוז תנש"א: "ומי"א תמוז מגיעים מיד להמשכו - י"ד תמוז, שהוא בדוגמת "אסרו-חג" דחג-הגאולה שהיה בי"ג תמוז . .

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד